

Sygn. akt VI Ka 559/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Pindral

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 roku

sprawy **D. W. (1)** ur. (...) w Z., c. Z., J. z domu Ż.

obwinionej z art. 107 kw

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżycielkę posiłkową i jej pełnomocnika

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 8 sierpnia 2016 r. sygn. akt II W 184/16

uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionej D. W. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 559/16

UZASADNIENIE

D. W. (1) obwiniona została o to że:

w okresie od 17 listopada 2013 r. do 1 lipca 2015 r. w Z. na terenie posesji nr (...) przy ul. (...) poprzez notoryczne wyrzucanie butelek, psich odchodów oraz innych nieczystości a także poprzez wycinanie kwiatów ogrodowych złośliwie niepokoiła D. K. (1)

tj. o czyn z art.107 kw

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2016 r. uniewinnił obwinioną D. W. (1) od zarzucanego jej czynu tj. wykroczenia z art. 107 kw, kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa oraz orzekł o kosztach obrony z urzędu zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. D K. kwotę 216 zł. oraz dalsze 49,68 zł. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej D. K. (2) oraz osobiście oskarżycielka posiłkowa D. K. (2).

Pełnomocnik w apelacji zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez błędne uznanie iż materiał dowodowy nie wykazał że obwiniona swoim zachowaniem w inny sposób złośliwie niepokoiła pokrzywdzoną podczas gdy mając na uwadze zeznania D. K. (2) jak też przede wszystkim treść nagrań rozmowy z której jednoznacznie wynika do czego dążyła obwiniona uznać należy iż swoim zachowaniem wyczerpała znamiona wykroczenia z art. 107 k.w. Wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Z osobiście sporządzonej apelacji oskarżycielki posiłkowej wynika że wniosła ona o skazanie obwinionej, „zasądzenie...znacznie wyższej kary grzywny niż zasądzona w wyroku nakazowym” i poniesienie przez obwinioną kosztów postępowania nakazowego. Wniosła ponadto o dopuszczenie dodatkowo dowodów z pisemnego oświadczenia świadka S. W. i z nagrania rozmowy w którym obwiniona przyznaje się do zarzucanych złośliwości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje nie są pozbawione racji co skutkowało uchynieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Strona przedmiotowa wykroczenia z art.107 k.w. polega na niepokojeniu innej osoby, co obejmuje swoim zakresem różnego rodzaju zachowania sprawcy które służą zakłócaniu spokoju psychicznego (równowagi psychicznej) przez wywoływanie u niego uczucia przykrości , zdenerwowania, rozdrażnienia itp. Słusznie stwierdzono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku że stypizowane w tym przepisie wykroczenie można popełnić tylko umyślnie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym, przy czym jednakże wyraźnie wyeksponować należy w nim dwa odrębne znamiona strony podmiotowej: „w celu dokuczenia innej osobie” i „złośliwie” (zob. Kodeks wykroczeń; Komentarz pod red. P.Daniluka wyd. C.H.Beck W-wa 2016 str. 732 – 733).

W realiach niniejszej sprawy zarzucono obwinionej „złośliwe niepokojenie” pokrzywdzonej poprzez „notoryczne wyrzucanie butelek, psich odchodów oraz innych nieczystości a także poprzez wycinanie kwiatów ogrodowych”. Dokonana w tym zakresie przez Sąd I instancji ocena zgromadzonego materiału dowodowego budzi jednak istotne wątpliwości Sądu Okręgowego, wzmocnione treścią apelacji i dołączonymi dokumentami. Sąd I instancji stwierdza, że na sprawstwo obwinionej odnośnie zarzucanego jej czynu wskazują w zasadzie wyłącznie zeznania pokrzywdzonej D. K. które „nie znalazły... potwierdzenia nawet w zeznaniach zamieszkującego u niej S. W.”. Ponadto Sąd I instancji wskazuje, że nagranie rozmowy między stronami które pokrzywdzona uznawała za „koronny dowód” nie jest wystarczające, bo pokrzywdzona „mówiła wszystko w nerwach” gdyż „została zdenerwowana przez D. K. (2)” (str. 3-4 uzasadnienia, k. 262 – 262 odwrót akt). Tymczasem treść stenogramu z nagrania wskazuje na złośliwość w zachowaniu obwinionej skoro m.in. obwiniona na zarzut pokrzywdzonej że „wszędzie robi bałagan” odpowiada „nie będę dbała” a na zarzut że „pod oknami rzuca śmieci „ odpowiada „będę, będę” (k.19 – 20). W aktach sprawy znajdują się też zdjęcia na których wyraźnie widać nieczystości, śmieci (k.108 – 109 , k.117, k. 168 – 176). Nie sposób zgodzić się także że żaden z przesłuchanych w sprawie świadków nie potwierdza zeznań pokrzywdzonej. Przykładowo świadek I. B. zeznała m.in. „...cokolwiek pani K. robi to pani W. się nie podoba. Widziałam że leżą na schodach u pani K. cegły, które pani W. wybierała i położyła...”. Z kolei konkubin pokrzywdzonej S. W. dołączył do jej apelacji oświadczenie z którego wynika, że nie powiedział całej prawdy w sprawie „ z powodu nerwów, stresów, zamotania się i strachu przed panią D. W. (2)...”. Okoliczność ta powinna być sprawdzona przy ponownym postępowaniu, w szczególności niezbędne wydaje się ponowne przesłuchanie S. W..

W tym stanie rzeczy, zważywszy na obowiązującą zasadę ne peius (art. 454 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.o.w.) Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec obwinionej D. W. (1) i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wyrokowania , rozstrzygając o potrzebie przeprowadzenia dowodów wskazywanych w apelacji pokrzywdzonej, w tym odtworzenia na rozprawie nagrania z udziałem stron. Będzie miał przy tym Sąd ten na względzie uwagi o których mowa powyżej. Całość materiału dowodowego Sąd ten prawidłowo oceni i wyda wyrok który uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.